

WARUNKI PRENUMERATY:

w Warszawie, rocznie rsr. 5 kop. 40,—kwartalnie z odnoś-
nem do domu rs. 1 k. 35.— na prowincji, rocznie rsr. 7 k. 20,—
półrocznie rsr. 3 kop. 60,—kwartalnie rsr. 1 kop. 80.

Prenumerować można we wszystkich księgarniach i kantorach
pism periodycznych.

Wydawcy **L. Redlich i A. Bachner.**

Redakcja i Ekspedycja Główna

przy ulicy Zielnej Nr. 29.

AGENCJE GŁÓWNE:

w Petersburgu, w księgarni B. M. Wolfa,—w Wilnie, w księg.
J. Zawadzkiego,—w Odessie, w ks. G. Rousseau,—w Żytomierzu,
w księg. K. Budkiewicza,—w Krakowie, w ks. D. E. Friedleina,—
we Lwowie, w księg. K. Wilda,—w Poznaniu, w ks. F. H. Richtera.
Ogłoszenia przyjmują się za opłatą po 5 kop. od wiersza lub
za jego miejsce.

Do ogłoszeń mogą być dodane próby w naturze.

Treść: Wiadomości urzędowe.—Kilka słów o towarzystwach akcyjnych.—Piec chiński do zwęglania drzewa.—Szwejsowanie stali.—Bank ziemski w Wilnie
Stowarz. pożycz. toruńskie.—Rozmaitości.—Przegląd polityczno-finansowy.—Korespondencje i Sprawozdania.—Wiadomości bieżące.—Giełdy.—Ogłoszenia.

Wiadomości urzędowe.

(Dokończenie).

n) Z osobami, przy których na licytacji utrzy-
mały się sekcje, zawierają się na dzierżawienie ta-
kowych kontrakty na ustanowionym papierze stę-
powym, odpowiednio do ogólnej sumy opłaty pu-
dowej, przypadającej na cały czas dzierżawy za
obowiązkową do wydobywania ilość soli. Rozehody
na zawarcie kontraktu przypadają na rachunek dzier-
żawcy.

o) Kontrakt powinien być zawarty w ciągu
dwóch tygodni po licytacji. Dzierżawca, który nie
stawi się w ciągu tego terminu do Gubernialnego
Zarządu akcyjnego dla zawarcia kontraktu, utraci
prawo otrzymania zaliczonej sekcji i takowa wy-
puszcza się w dzierżawę innym osobom na ogólnej
podstawie, a kaucja niestawiającego dzierżawcy prze-
chodzi na skarb.

p) Również dzierżawca, który nie stawi się do
odbioru sekcji w ciągu dwóch miesięcy od dnia wy-
dania mu świadectwa na wydzierżawienie takowej
traci prawo otrzymania sekcji i sekcja ta oddaje się
znowu w dzierżawę innym osobom, z przejściem
kaucji niestawiającego dzierżawcy na skarb.

r) O rezultatach rozdania źródeł solnych przez
licytację powinny być składane szczegółowe wiado-
mości Departamentowi Dochodów Niestalych, i

s) Wszystkie istniejące przepisy o wydobywaniu
i sprzedaży soli przez osoby prywatne, które nie
zmieniają się przez niniejsze rozporządzenie, pozos-
tają w swej mocy i na przyszłość.

Do tego należy dodać:

1. Że o wypuszczeniu w dzierżawę prywatną
źródeł solnych jeszcze nieeksploatowanych i w o-
góle takich, które wymagają wzniesienia przy nich
różnych budowli dla wydobywania soli i dla tego
ulegają wyłączeniu z pod ogólnego porządku wy-
dzierżawiania, wydane będzie oddzielne rozporzą-
dzenie.

2. Że Czapczaczyńska miejscowość soli kami-
ennej w guberni Astrachańskiej nie ulega w 1873 r.
wydzierżawieniu przez licytację, ponieważ przed za-
padnięciem wyżej przytoczonego Najwyższego roz-
kazu, Ministerstwo Finansów wydało już rozporzą-
dzenie o wypuszczeniu miejscowości Czapczaczyń-
skiej w dzierżawę na 1873 rok na poprzednich za-
sadach.

3. Że po ukończeniu terminów dzierżawy, na
które będą wypuszczone rządowe zakłady solne i
miejscowości z solą kamienną, zarządzający docho-
dami akcyjnymi mają złożyć Ministerstwu Finansów
swoje opinie o porządku wypuszczania tych źródeł
w dzierżawę prywatną na dalsze terminy. (D. W.)

KILKA SŁÓW

o towarzystwach akcyjnych i pro-
jektie nowej ustawy akcyjnej.

W roku zeszłym, jak wiadomo, komisja
specjalna, złożona z członków odpowiednich
ministerstw, ułożyła w Petersburgu: *Projekt
nowej ustawy o towarzystwach akcyjnych*, mają-
cej obowiązywać w Cesarstwie i Królestwie
polskiem. Projekt ten w tekście oryginalnym,
zakomunikowany został wyższym instytuejom
ekonomicznym, komitetom giełdowym, zna-
komitszym finansistom i przemysłowcom kra-
jowym,—dla poczynienia stosownych uwag
i uwzględnienia praktycznych i miejscowych
potrzeb.

Polski przekład rzeczzonego projektu usta-
wy, u nas ogłoszony został, jako dodatek do
niedawno wyszłego dzieła p. Thoernera p. t.

„Zasady i przegląd prawodawstw akcyjnych
europejskich.“

Reforma obecnego rosyjskiego prawodaw-
stwa akcyjnego, była na ląca; o tém wie do-
brze każdy cokolwiek z prawodawstwem tém
obeznany. Podjętą też została bardzo na cza-
sie. Ze względu coraz liczniej powstających
u nas towarzystw opartych na systemie finan-
sowym akcyjnym, nowe prawodawstwo jest
dla nas kwestją wagi niemaliej.

I.

Dzisiaj pozwolenie rządowe na założenie to-
warzystwa akcyjnego wymagane jest we
Włoszech i w Rosji. Komisja układająca no-
wy projekt ustawy o towarzystwach akcyj-
nych uważała przedewszystkiem za potrzebne
rozpatrzyć kwestję: o ile jest koniecznem za-
chowanie mocy artykułu 2140-ego ustawy
akcyjnej obowiązującej (*Zbiór praw, tom X,
część I wydania 1857 roku*), w myśl którego za-
dne towarzystwo akcyjne, nie może być założo-
nem bez oddzielnego na to pozwolenia rządu.
W myśl innych artykułów tejże ustawy (2189
i 2193), podobne pozwolenie poprzedzomem
być winno uprzedniem rozpatrzeniem projek-
tu ustawy spółki w odpowiedniem minister-
stwie lub zarządzie, przyczém zwraca się u-
wagę: czy projekt odpowiada ogólnym pra-
wom i przepisom o spółkach, czy dostatecz-
nie w nim są zabezpieczone prawa i interesy
uczestników, a nakoniec, czy nie narusza
w czemkolwiek praw osób trzecich (art. 2193).
Powszechnie wiadomo, że porządek ten wy-

wołany z początku koniecznością, obecnie przedstawia rzeczywiste niedogodności.

Jakkolwiek pilną będzie uwaga władzy rozpatrującej i przy najusilniejszym spełnieniu tego obowiązku, niezawsze można liczyć na zupełnie ścisłe rozstrzygnięcie rzeczonych kwestyj. Trudność polega tu, nie tylko na różnorodności przedsiębiorstw, wymagających wiadomości specjalnych dla dokładnej oceny ich znaczenia, lecz także i na stosunku zachodzącym między administracją i przemysłem. Tym sposobem rząd jest narażony na niebezpieczeństwo, zwłaszcza przy usilnych staraniach założycieli i osób interesowanych, udzielenia swego zatwierdzenia przedsiębiorstwu niekorzystnemu lub niedojrzałe obmyślanemu, niedosyć pewnemu, założonemu jedynie dla spekulacji osobistej. Tymczasem, chociaż art. 2142 ustawy, ostrzega że pozwolenie na założenie spółki, udzielone w jakiegokolwiek formie, nie jest rękojmią rządu za powodzenie samego przedsiębiorstwa, publiczność jednak patrzy na to inaczej. Przeważa w niej przekonanie, że zatwierdzone przez władzę, pomimo ostrzeżenia prawa, zasługuje na kredyt zupełny, i tym sposobem niedoścignione nigdy projekty ubrane w formę zatwierdzonych ustaw, nierzadko bywają przyjmowane z ślepem zaufaniem. Następujące potem niepowodzenia przynoszą krzywdę tego samego rodzaju przedsiębiorstwom, chociażby te projektowano, na warunkach zupełnie uzasadnionych. Gdyby nie było tego uprzedniego rozpatrywania rządowego, co do istoty przedsiębiorstw akcyjnych przed ich zatwierdzeniem, publiczność zachowywałaby naturalnie względem nich większą ostrożność, sama rozważałaby ich znaczenie i widoki powodzenia, przed umieszczeniem w nich swoich kapitałów.

Dążąc do otoczenia towarzystw akcyjnych, o ile możliwości najbardziej zabezpieczającymi warunkami, każdy z rządów, których rozpatrzeniu podlegają ustawy towarzystw, wprowadza do nich rozmaite przepisy, zaczerpnięte z praktyki i zasługujące zupełnie na uwzględnienie, lecz różne od przepisów w innych ustawach. Skutkiem tego, ustawy towarzystw akcyjnych w państwie rosyjskiem, przedstawiają obecnie zbiór naprózno różnorodniejszych postanowień, podczas gdy w istocie stosowane do nich być winny ogólne, jednakowe dla wszystkich zasady z niektórymi tylko zmianami w szczegółach. Przyczyny tej sprzeczności leżą naturalnie w niepełności i niedostateczności obowiązującej obecnie ogólnej ustawy o towarzystwach akcyjnych, widocznie przestarzałej i nieodpowiadającej warunkom społecznym. Do pewnego stopnia administracja zmuszona jest narzucać towarzystwom akcyjnym rozmaite warunki, nie tylko dopełniające albo poprawiające odpowiednie artykuły ustawy ogólnej, lecz w wielu wypadkach zupełnie od nich odstępujące.

Stopniowo przyszło do tego, że przy projektowaniu ustaw nowozakładających się towarzystw, za wskazówkę służyły główniejsze zatwierdzone ustawy towarzystw tego samego rodzaju,—ustawa zaś o spółkach akcyjnych, zawarta w Zbiorze praw, niemal wcale nie jest braną na uwagę. Jakkolwiek każda ustawa odwołuje się do tego prawa, niemniej jednak można powiedzieć, że ono istnieje tylko na papierze i rzeczywiście niema teraz ogólnej ustawy akcyjnej.

Do wyżej wskazanych niedogodności, polegających na mniemanej rękojmi, wynikającej z zatwierdzenia rządowego i na zamięszaniu wywoływanem różnorodnością przepisów narzucanych towarzystwom akcyjnym, przy obecnym sposobie ich zakładania,—dodać jeszcze należy nieuniknioną zwłokę, uciążliwą nader i szkodliwą dla przemysłu. Wszystkie te towarzystwa mniej lub więcej opierają się na kredycie; jeżeli założyciele rzeczywiście zdołali wzbudzić zaufanie do swego przedsiębiorstwa, jeżeli mają przyrzeczenia kapitalistów, to dla nich każda chwila jest drogą. Dostyc niewielkiej zwłoki w pozwoleniu przystąpienia do interesu, aby postawić przedsiębiorstwo w warunkach nieprzyjaznych, a nawet spowodzić zupełne niepowodzenie onego.

Procedura zaś obowiązująca, z natury swiej jest bardzo powolną: porozumienie się między rozmaitemi zarządami, szczegółowe przejrzanie ustawy, układy wynikające z tego powodu z proszącymi, rozstrzygnięcie wynikłych kwestyj spornych, ułożenie przedstawień do komitetu ministrów albo rady państwa i nakoniec samo ich rozpatrzenie w tych najwyższych władzach rządowych, wszystko to konieczne zabierać musi wiele czasu. Aby ocenić, do jakiego stopnia założycielom spółek akcyjnych ciąży ta powolność, dosyć wskazać na ich krzątanie się po różnych departamentach ministerstw, na ich starania u urzędników, robione wprawdzie jedynie dla przyspieszenia sprawy, lecz często przybierające charakter nieodpowiedni.

Nakoniec, na baczną uwagę wziąć należy to obciążenie sprawami bieżącymi nie tylko administracji lecz i najwyższych instytucyj rządowych, które wynika z prawa, niedozwalającego na zakładanie żadnego towarzystwa akcyjnego bez pozwolenia rządowego. W ostatnich czasach liczba takich spółek znacznie wzrosła i powiększa się z każdym rokiem. Tymczasem ustawy najmniejszych z tych spółek, muszą po większej części być przedstawiane do Najwyższego uznania; uprzednie zaś i szczegółowe ich rozpatrzenie przyczynia się do nadzwyczajnego nagromadzenia spraw, którymi, i tak już jest obciążony i komitet ministrów i rada państwa.

Konieczność zaprowadzenia nowego porządku: Wyżej przytoczone względy prowadzą do przekonania, że obecnie nie tylko jest pora ale

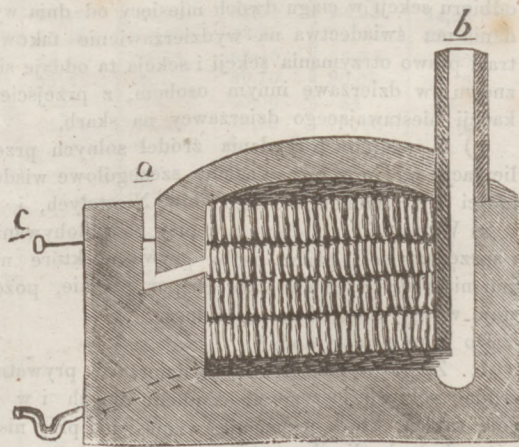
zachodzi ostateczna konieczność przystąpienia do zmiany przyjętego sposobu zatwierdzania towarzystw z odpowiedzialnością ograniczoną czyli towarzystw akcyjnych. Nie ma żadnej istotnej przeszkody w przejściu, jeżeli nie dla wszystkich to dla większej ich części, na wzór innych państw europejskich, do porządku notarialnego czyli kontrolnego, opartego na registraturze rządowej i na ścisłym przestrzeganiu zasadniczych przepisów prawa. Dla urzeczywistnienia tego przeobrażenia konieczne są trzy warunki: 1) zupełne i radykalne przerobienie ustawy o towarzystwach udziałowych i spółkach akcyjnych, która weszła do części 1-jej tomu X zbioru praw (art. 1239—2198), celem nagięcia jej do dzisiejszych potrzeb i warunków, wyrobionych już przez praktykę; 2) zaprowadzenie prawnej registratury ustaw towarzystw akcyjnych, i 3) postanowienie, w formie wyjątku od ogólnej nowej ustawy, o takiego rodzaju towarzystwach, które przy zachowaniu ogólnych przepisów do nich się odnoszących, podlegałyby jeszcze uprzedniemu dozwoleń rządu.

Ułożony nowy projekt ustawy o towarzystwach akcyjnych czyli o towarzystwach z odpowiedzialnością ograniczoną, ma za cel uczynić zadosyć pierwszemu z wyżej przywiedzionych warunków.

(d. c. n.)

PIEC CHIŃSKI do zwęglania drzewa.

Chińczycy, którzy udoskonalili u siebie niektóre gałęzie przemysłu—zwęglają drzewo w piecach podziemnych—bardzo prostej budowy. Murują się one na jedną cegłę z dwoma otworami; jeden *b* służy za komin, wprowadzony nad poziom, działający jakoby machina wciągająca; drugi *a*, służący do wprowadzania powietrza, potrzebnego dla zwęglania,—sprawia prawdziwą wentylację, którą się, w czasie zwęglania większej części drzewa, kieruje stosownie za pomocą szybra *c*.

Drzewo do zwęglania układa się stojący, warstwa na warstwie; zaś wierzchnią war-

stwę przykrywa się szczelnie gałęziami lub wiórami, a na to wszystko kładzie się gruba warstwa ziemi i darni, aby w czasie zwęglania dym niewychodził. Wtedy podkłada się ogień przez otwór *a* i gdy dym zacznie obficie wychodzić przez otwór *b*, zasuwa się szybrem otwór *a* i zmniejsza się przyływ powietrza. W parę dni po podłożeniu ognia dym otworem *b* wychodzący, zaczyna się rozjaśniać—aż nareszcie staje się zupełnie przezroczystym, co dowodzi że nastąpiło zupełne spalanie części lotnych i smolistych znajdujących się w zwęglanem drzewie. Wtedy należy szczelnie, pozamykać otwory i piec okryć ziemią; pięć, sześć dni wystarcza do wystygnięcia, wtedy otwiera się piec i węgle wyrzuca. Tym sposobem otrzymuje się 35 do 40¹⁾ procent węgla twardego, dzwicznego, koloru szaroniebieskiego, bez niedopalków. Zwęglenie jest tak dokładne, że każdą gałązkę otrzymać można zwęgloną w tym kształcie, w jakim ją włożono do pieca.

Przystosowawszy u dołu rurę żelazną z zakończeniem w kształcie ω można odciągać smołę, jeżeli się zwęglą drzewo smolne.

Sposób ten chiński, nie nastręcza, tyle sposobności do wypadków i strat, jakie często węglarzom naszym się zdarzają i z korzyścią dałby się zastosować przy zwęglaniu drzewa dla hutnictwa.

J. P. Żak.

SZWEJSOWANIE STALI LANĘJ

ze stałą i żelazem.

Na wystawie politechnicznej moskiewskiej, inżynier prywatny Skrochowski, okazywał próbki stali lanęj angielskiej szwejsowanej ze stałą i z żelazem. Wynalazek ten, wydoskonalony przez inżynierów Skrochowskiego, Mićkiewicza i Boczkowskiego, godzien ze wszech miar uwagi naszych fabryk wyrobów z żelaza.

Dotąd nie było sposobu szwejsowania stali lanęj angielskiej ze stałą, zwłaszcza zaś z żelazem, w takim stopniu ażeby połączenie to było trwałe i stawiało opór wszelkim usiłowaniom. P. Skrochowski wykonywał w fabryce Aleksandrowskiej, należącej do Towarzystwa głównego dróg żelaznych rosyjskich, zwłaszcza zaś w fabryce M. J. Putilowa, próby, w których doprowadził szwejsowanie stali lanęj angielskiej z żelazem do takiego stopnia, że wszelkie usiłowania dokładane w tychże fabrykach celem oddzielenia stali od żelaza, okazały się nadaremne. Próbki te p. Skrochowski posłał na wspomnianą wystawę po-

litechniczną, gdzie doznały zasłużonego uznania i wywołały powszechne zdziwienie, przyczem przyznano p. Skrochowskiemu wielki medal srebrny.

Próbki pomienione p. Skrochowski ofiarował na rzecz muzeum politechnicznego moskiewskiego, którego członkowie oświadczyli się z chęcią nabycia ich dla muzeum. Wynalazek ten wyświadczy wielką usługę fabrykom relsów, wyrabiającym te ostatnie z nagłówkami stalowymi, brak których, pochodzący z złego szwejsowania żelaza ze stałą, może być całkiem usunięty, że pominiemy już tę okoliczność, iż przedstawia się możliwość szwejsowania stali lanęj angielskiej, co dotąd było niemożliwem.

Obręcze stalowe, używane do kół u lokomotyw i wagonów, w razie pęknięcia, mogą być w ten sposób przelewane z łatwością. Oprócz szwejsowania stali, inżynierowie Skrochowski, Mićkiewicz i Boczkowski, posiadają sposób hartowania narzędzi dla toczenia najtwardszej stali i białego żelaza lanego, co połączone jest obecnie z wielkimi trudnościami z powodu ciągłego psucia się takich narzędzi, w wielu zaś wypadkach, jak np. co do białego żelaza lanego, takie toczenie jest niemożliwe. W fabryce Aleksandrowskiej, pp. Skrochowski, Mićkiewicz i Boczkowski, oprócz przelewania obręczy stalowych, kuli za pomocą młota parowego sztabę stalową z kilku starych pilników i zużytych trybów, przelanych razem; z sztaby tej robili nowe narzędzia, które toczyły także żelazo lane i kute. W ten sposób z odłamków stali, nie mających żadnej prawie wartości, można będzie kuć wielkie sztaby, posiadające wszelkie zalety stali lanęj angielskiej, z tych zaś sztab można będzie robić narzędzia do toczenia.

BANK ZIEMSKI

w Wilnie

O którego ukonstytuowaniu jużesmy donosili, daje pożyczki na grunty w guberni wileńskiej, grodzieńskiej, kowieńskiej, mińskiej, mohilewskiej i witebskiej, a czynią się starania o rościągnięcie jego czynności na grunty w guberni wołyńskiej, jako pod względem ekonomicznym podobnej do poprzedzających. Na własność nieruchomą miejską bank daje pożyczki w Wilnie, Grodnie, Kownie, Mińsku i Białymstoku. Osoby otrzymujące pożyczki, nie biorą na siebie odpowiedzialności solidarniej za ogólne interesy banku, ani są w czemkolwiek odpowiedzialne za kierunek tych interesów, nadawany przez zarząd wybrany przez akcjonariuszów. Pożyczki dają się co najwięcej do wysokości 60% sumy szacunkowej majątku nieruchomego ziemskie-

go lub miejskiego, i tylko w takim razie, jeżeli wartość szacunkowa nieruchomości wynosi najmniej 500 rubli. Pożyczki są długoterminowe i krótkoterminowe. Pierwsze z nich dają się: na zastaw gruntów, rozłożone na lat 4 $\frac{1}{2}$, z opłatą coroczną po 7 $\frac{1}{2}$ %, z czego ilość $\frac{1}{2}$ % obraca się na umorzenie kapitału; na zastaw nieruchomości miejskich, rozłożone na lat 15 i mies. 7, z opłatą coroczną 10%, z czego 3% idzie na umorzenie. Pożyczki krótkoterminowe dają się gotówką najdłużej na trzy lata, z procentem obliczonym stosownie do położenia rynku pieniężnego; obecnie od pożyczek krótkoterminowych pobiera się 9% rocznie. Zaciągający pożyczkę ma prawo w każdym czasie spłacać należność w całości lub w części. Celem uchronienia biorących pożyczkę od szkody z możliwego chwiania się kursu listów zastawnych, zarząd banku z upoważnienia akcjonariuszów, zawarł z jednym z domów bankierskich umowę, mocą której zaciągający pożyczkę z pierwszego miliona rs. listów zastawnych banku wileńskiego, otrzymuje gotowizną 91 rubli za sto rubli nominalnych. Majątki zastawione w rekrach prywatnych lub instytucjach kredytowych, Bank ziemski wileński bierze w zastaw spłacając długi ciężące na owych majątkach, z sumy przez siebie przeznaczonj na pożyczkę. Listy zastawne banku przynoszą 6% w ratach półrocznych. Osoby pragnące otrzymać pożyczkę, powinny się zwracać albo do urzędu banku w Wilnie, w domu p. Barkenbergowej około Ostrj Bramy, albo też do agentów miejscowych. Agentami do spraw o zaciąganie pożyczek na nieruchomości ziemskie są: na gubernię wileńską p. Konstanty Baliński w Wilnie, na gub. grodzieńską p. Dominik Tarasowicz w Wołkowysku, na mohilewską p. Stanisław Staniewski w Witebsku. Agenci do interesów o zaciąganie pożyczek na nieruchomości miejskie: w Wilnie p. Aleksander Szule, w Kownie p. Teodor Pojarków, w Mińsku p. Nestor Busz. Imiona innych agentów są jeszcze nicogłoszone. Sam bank w Wilnie otwarty jest codziennie od godziny 10-ej do 4-ej po południu, z wyjątkiem dni świątecznych i galowych.

Sprawozdanie

Toruńskiego Towarzystwa Pożyczkowego;
za rok 1872.

Sprawozdania toruńskiego Towarzystwa pożyczkowego zasługuje na uwagę, z powodu jego rozwoju, dokonanego bez względu na szczupły kapitał zakładowy i bardzo nieprzyjazne okoliczności wśród których zawiązało się Towarzystwo.

¹⁾ Doświadczenia okazały, że im drzewo jest świeżej ścięte, tem wydatek węgla większy.

Dla oceny działalności Towarzystwa trzeba uwzględnić, że Toruń liczy niewiele więcej jak 16,000 mieszkańców, z których jedną trzecią niespełna, i to uboższą część, stanowią polacy. W mieście zaś samem oprócz Komandyty Banku pruskiego, następujące znajdują się instytucje kredytowe: Bank kredytowy Donimirskiego, Kalksteina, Łyskowskiego i Spółki; dwie Kasy, Oszczędności, powiatowa i miejska; Thorner Creditgesellschaft G. Prowe et Com. i Vorschussverein, eingetr. Gen. Oprócz tego są trzy kantory prywatne bankierskie, nie licząc kilku agencji instytucyj kredytowych zamiejscowych.

Następujące cyfry wykazują najlepiej rozwój dotychczasowy Towarzystwa:

	Spółka liczyła w		W ciągu r.		
	końcu roku.		udzieliła		
	członków fund.		udziału depo-		
	rezerw.		zytów w		
	w tal.	tal.	w tal.	tal.	
1867	74	74	342	106	4,729
1868	120	120	737	380	17,724
1869	153	248	1,161	1,562	23,001
1870	167	326	1,735	5,093	28,125
1871	197	473	2,611	6,780	33,253
1872	223	605	3,562	8,758	55,049

Z Torunia i przedmieść należało w końcu 1872 roku 106 członków, z Podgórze 14, z Gniewkowa 4, z Kowalewa i Poznania po 1, z rozmaitych wiosek okolicznych 97 osób.

Z końcem roku 1871 było 197 członków, w roku 1872 przystąpiło 54 członków, umarło 2, wystąpiło 9, wykluczono 17 pozostało 223, z których 13 nie podpisało jeszcze nowej ustawy.

Towarzystwo to udzielało dawniej pożyczki za wyższą stopą procentową o 4 od stana nad dyskonto Banku pruskiego. Wskutek dość znacznego napływu depozytów, od 1 sierpnia 1872 r. aż do dnia dzisiejszego pobiera się 7%, a zatem tylko 2% wyżej od dyskonta Banku pruskiego. Najwyższa pożyczka jednej osobie dana, wskutek uchwały walnego zebrania z 15 stycznia 1871, nie powinna wynosić więcej jak 500 tal.; tylko wyjątkowo dla pomieszczenia zbywających pieniędzy wolno komitetowi wypożyczać wyższe sumy.

Dnia 31 grudnia 1872 roku znajdowało się w portfelu Tow. 144 sztuk weksli, na sumę 11,041 tal. 14 sgr.; co czyni w przecięciu 76⁶⁷/₁₀₀ tal. na 1 sztukę. Z tychże 144 sztuk weksli były.

najniższe	najwyższe
1 na 4 ¹ / ₂ tal.	1 na 600 tal.
4 na 5 „	2 na 400 „
1 na 9 „	1 na 350 „
16 na 10 „	3 na 200 „

Wszystkie inne wystawione były na sumy od 11 do 200 tal. Cyfry te wykazują dowodnie, że spółka stara się sumiennie spełniać swoje zadanie, aby służyć kredytem uboższej przedewszystkiem ludności.

Obrót roczny w r. 1872 wynosił:

	Winien	Ma
Fundusz rezer.	4 — —	609 24 8
Rachun. udziału	193 14 9	3,755 17 7
„ Weksli	65,022 29 6	51,519 27 6
„ Długów	13,644 20 11	22,402 21 —
„ Procentów	66 23 10	867 23 11
„ Koszt. adm.	— — —	— — —
„ i różne	95 15 4	68 23 —
„ Ruchomości	55 — —	— — —
„ Kasy	69,250 19 8	69,108 16 4
	148,333 4 —	148,333 4 —

Bilans po 31 grudnia 1872.

	Stan czynny	Stan bierny
Fundusz rezer.	— — —	605 24 8
Rachun. udział.	— — —	3,562 2 10
„ Weksli	13,503 2 —	— — —
„ Długów	— — —	8,758 — 1
„ Procentów	— — —	801 — 1
„ Administracji	— — —	— — —
„ i różne	26 22 4	— — —
„ Ruchomości	55 — —	— — —
„ Kasy	142 3 4	— — —
	13,721 27 8	13,726 27 8

Z uzyskanego i powyżej wykazanego procentu 801 tal. 1 fen. odtrącić należy naprzód koszty administracji i różne w ilości 26 tal. 22 sgr. 4 fen., procent należący się jeszcze za depozyty w r. 1872 w wysokości 283 tal. 9 sgr. 9 fen. i 5% od 501 tal. dopisujący się do funduszu rezerwowego (§ 28 Ustawy) w ilości 25 tal. 1 sgr. 6 fen.; razem więc odchodzi 345 tal. 3 sgr. 7 fen. Z tych stosownie do kontraktu należy się dwóm członkom Zarządu 170 tal. 28 sgr. 6 fen.; a stosownie do Ustaw Związku Spółek Zarobkowych Polskich 8 tal. 14 sgr. 5 fen. kasie tegoż Związku. Do podziału przychodzi więc 276 tal. 13 sgr. 5 fen., które w stosunku do uprawnionych do dywidendy 2398 tal. udziału (§ 36 Ustawy) dałyby 11¹/₈ % dywidendy, czyli na każdego talara udziału przypadłoby 3 sgr. 5 fen. Wysokość dywidendy ostatecznie uchwała walne zebranie.

ROZMAITOŚCI

Fabryka tytoniu pp. Krasuckiego i Klinkowszajna w Lublinie, według K. L., zatrudnia około 200 robotników. W ciągu r. 1872 sprowadziła 10.500 pudów tytoniu za sumę rs. 40.000; wyrobiła z tego cygar w cenie od $\frac{3}{4}$ do 4 kop. sztuk 1.500.000, papierosów w cenie od $\frac{1}{5}$ do 1 $\frac{1}{2}$ kop. sztuk 3.500.000, tytoniów różnych gatunków w cenie od 12 kop. do rs. 3 za funt do 8.000 pudów, tabaki w cenie od 12 do 48 kop. za funt 2.000 pudów. Spotrzebowala do nich banderoli za rs. 34.500. Połowa tych wyrobów ma wychodzić do Warszawy.

„Zgoda“, stowarzyszenie spożywcze w Płocku: Według ostatniego sprawozdania za II półrocze 1872 r. ogólny obrót w okresie tym wynosił rs. 25.104 kop. 76¹/₂, czysty zysk rs. 1.133 kop. 51¹/₂. Liczba członków doszła do 230. Dotychczasowy prezes zarządu p. Z. Rościszewski, z powodu licznych zajęć usunął się od dalszego kierownictwa sprawami stowarzyszenia, którego rezultaty przedstawiają się w ogóle nader pomyślnie.

Bank giełdowy ryzki, z pomiędzy licznych banków akcyjnych, wyróżnia się korzystnie tak pod względem przywilejów mu służących, jak i niepraktykowanie wysokich zysków, jakie z obrotów swych osiąga. Posiadając kapitał zakładowy 100.000 rubli, robi obrotów na 12 milj. r. t. j. na sumę 120 razy większą. W r. 1872 Bank ten osiągnął 547.361 rs. zysku. Kapitał zasobowy jego wynosi 752.000 rs.

Fluktuacje stopy skupu główniejszych banków europejskich w r. 1872:

	Amst.	Berl.	Lond.	Paryż	Wied.
Styczeń	3.3 $\frac{1}{2}$	4	3	6	6
Luty	3	4	3	6	6
Marzec	3	4	3	5	5
Kwiecień	3.3 $\frac{1}{2}$.3	4	3.3 $\frac{1}{2}$.4	5	5
Maj	3.4.3	4.4 $\frac{1}{2}$	4.5	5	5
Czerwiec	2.2 $\frac{1}{2}$	4	3.4.3 $\frac{1}{2}$.3	5	5
Lipiec	2 $\frac{1}{2}$	4	3.3 $\frac{1}{2}$	5	5.6
Sierpień	2 $\frac{1}{2}$	4	3 $\frac{1}{2}$	5	6
Wrzesień	2 $\frac{1}{2}$.3	4.5	3 $\frac{1}{2}$.4.4 $\frac{1}{2}$	5	6
Paździer.	3 $\frac{1}{2}$.4	5	5.6	5	6
Listopad	4.4 $\frac{1}{2}$.5	5	6.7	5	6
Grudzień	5	5	6.5	5	6

Przeciętna w ciągu r. 3 $\frac{1}{8}$ 4 $\frac{1}{8}$ 4 $\frac{1}{8}$ 5 $\frac{1}{8}$ 9 $\frac{9}{16}$

Z powyższego zestawienia widać, że oscylacje najsilniejsze miały miejsce w banku angielskim, mniejsze w Amsterdamie, w Berlinie i Wiedniu stopa skupu zmieniła się trzy razy, a w Paryżu jeden raz. W Petersburgu zaś są bardzo częste i zmieniają się kilka razy miesięcznie. Najniższa stopa 6% była w kwietniu, a najwyższa w styczniu i listopadzie 8—9%.

PRZEGLĄD LITERATURY.

W tych dniach otrzymaliśmy książkę współpracownika naszego p. Jeleńskiego „O samopomocy w kształceniu się“ wydaną własnym nakładem autora. W kraju jak nasz, gdzie jak wiadomo, stosunkowo do ogólnej sumy ludności cyfra uczących się w zakładach naukowych niższych, średnich i wyższych specjalnych jeszcze tak niewielka, gdzie do szerokiego upowszechnienia oświaty jeszcze tak daleko—książka obecna ma szeroką do wpływu dobroczynnego drogę. Praca p. J. podzielona jest na dwie główne części: ogólną i szczegółową. W pierwszej autor przedstawia pojęcie i ważność samopomocy w kształ-

ceniu się; w drugiej przechodzi szczegółowo środki te i dzieli je znów na dwie grupy bez pośrednio i pośrednio-pomocniczych w tej mierze. Do pierwszych zalicza 1) gruntowną znajomość języka ojczystego, 2) korzystny sposób czytania w ogóle, 3) systematyczny wybór nauk dających ogólnorealne wykształcenie, oraz nauki te traktujących książek. Do środków pośrednich zalicza: 1) pisma periodyczne, 2) wybór towarzystwa jednostek z wyższym wykształceniem, 3) tworzenie własnych biblioteczek. Książeczka ta dla wszystkich pragnących racjonalnie wzbogacać swą wiedzę, a pozbawionych zwykłych w tej mierze środków i ułatwień stanowi prawdziwie cenny przewodnik.

Z literatury niemieckiej zaznaczamy: Dra O. Dammera, *Kurztes chemisches Handwörterbuch*, zum Gebrauche für Chemiker, Techniker, Aertzte, Pharmaceuten, Landwirthe, Lehrer un Freunde der Naturwissenschaft; wychodzi zeszytami w Berlinie u R. Oppenheima. Dwa pierwsze zeszyty które mamy pod ręką zawierają różne artykuły do wyrazu „Beudantit“; praca ta odznacza się gruntownym obrobieniem.

P. Kameke znany z swych licznych praktycznych prac z dziedziny arytymetyki handlowej i szybkoliczenia wydał świeżo nową tabelę p. t. *Ausführliche Zinstabellen für die neue deutsche Mark* (Berlin Ludevitzsche V.-Blng).

Dr. Stuhlman prof. w Hamburgu, w dalszym ciągu wydaje swoje: *Zirkelzeichnen*, dla użytku rękodzielników szkół rzemieślniczych i zakładów politechnicznych. Świeży zeszyt obejmuje 12 tablic rysunków blacharskich (wanien, lamp i t. p.) konturowych i w przecięciach. Dzieło p. Stulmana odznacza się przede wszystkim praktycznością i dla tego zwracamy na nie uwagę.

Z nowości bibliograficznych podajemy:

Capitalisten u. Börsen-Kalender, oesterreichischer, f. d. J. 1873. Bearb. v. W. Angerstein. 16. Wien, Perles geb. n. 28 ngr.

Eggers, A., die Geldreform. Berlin, Puttkammer et Mühlbrech. n. 1 tal.

— die Weltmünze tamż. n. $\frac{1}{3}$ tal.

Hoffmann, M., praktische Zins-Tabellen f. alle Fälle, sowohl f. alle Capital-Größen, Zinsfüsse f. alle Tage, als auch f. alle Münzsysteme; nebst e. Zeit., e. Münz-u. e. Decimalbruch-Umwandlungs-Tab. sowie e. Provisions-, Sconto- od. Rabatt-Tab. u. e. kurzen Belehrg. Tuttlingen, Kling. 24 ngr.; geb. 1 tal.

Jahrbuch der Erfindungen u. Fortschritte auf den Gebieten der Physik u. Chemie, der Technologie u. Mechanik, der Astronomie u. Meteorologie. Hrsg. v. H. Hirzel u. H. Gretschel. 8. Jarg. 1872. Leipzig. Quant et Händel. n. $1\frac{1}{2}$ tal.

Schiebe, A., Lehrbuch der Contorwissenschaft. 3. Thl. Die Buchhaltg., theoretisch u. praktisch dargestellt. Zum 7. Male hrsg. v.

C. G. Odermann. 10. Aufl. Leipzig, Gebhardt n. $2\frac{1}{2}$ tal.; geb. n. $2\frac{1}{2}$ tal.

Bachmann, J. G., Leitfaden f. Maschinenmeister an Schnellpressen. 2. Aufl. Braunschweig, J. H. Meyer. n. $\frac{3}{4}$ tal.

Floerke, G., die vier Parochial-Kirchen Rostocks. Ein Beitrag zur Geschichte d. Backsteinbaues in der norddeutschen Tiefebene. Rostock, Kuhn. n. 2 tal.

Grebenau, H., die internationale Rheinstrom-Messung bei Basel vorgenommen am 6—12. Novbr. 1867. Ein Beitrag zur Theorie u. Praxis der Wassermessgn. an grösseren Flüssen. München, Lindauer. n. 4 tal.

Helmert, F. R., die Uebergangscurven f. Eisenbahn-Geleise, m. Rechnungs-Beispielen u. Tafeln f. den prakt. Gebrauch bearb. Aachen, Mayer. n. 28 tal.

Jahrbuch üb. die Leistungen u. Fortschritte auf dem Gebiete der praktischen Baugewerbe. 3. Jahrg. 1872. 1. Hft. Leipzig, Scholtze. n. 9 tal.

Organ f. die Fortschritte d. Eisenbahnwesens in technischer Beziehung. Organ d. Vereins deutscher Eisenbahn-Verwaltgn. Hrsg. von E. Heusinger v. Waldegg. 28. Jahrg. Neue Folge. 10. Bd. 1873. 6 Hfte. 4. Wiesbaden, Kreidel. n. 6 tal.

Reichs-Telegraphen-Kalender f. d. J. 1873. Leipzig, Baensch. geb. n. $\frac{3}{4}$ tal.

Scharowsky C., u. L. *Teifert*, Tabellen zur Gewichtsberechnung v. Walzeisen u. Eisenconstructionen. Hauptsächlich verwendbar im Brückenbau, Schiffbau u. Hüttenfache. Hagen, Hammerschmidt. cart. n. 24 tal.

Weber, M. M. Frhr. v., die Praxis d. Baues u. Betriebes der Secundärbahnen m. normaler u. schmalen Spur, welche Personen u. Güterverkehr führen. Kritische Erörtergen. auf ausgeführten Bahngesamelter Thatsachen. 2. Aufl. Weimar, B. F. Voigt. 1 tal.

Jahrbuch f. österreichische Landwirthe. Begründet u. unter Mitwirkg. hervorr. Fachmänner hrsg. v. A. E. Komers. 13. Jahrg. Mit Beilage: Landwirthschaftl. Geschäftskalender f. 1873. Red.: C. Tschertner. Prag, Calve. geh. u. geb. n. 2 tal.; geh. u. in Leder geb. n. 2 tal. 8 ngr.; Geschäftskalender apart in Lwd. geb. n. 28 ngr.; in Ldr. geb. n. 1 tal. 6 ngr.

Jonas, R., gepruftes Kochbuch. 8. Aufl. Königsberg, Bon. 1 tal.

Menzel, P. O. J., Milchsecretion keine Ranceeigenschaft. Danzig, Kafemann. 3 tal.

Meyn's, L., schleswig-holsteinisches landwirthschaftl. Taschenbuch auf d. J. 1873. 13. Jahrg. 16. Itzehoe. (Altona, Schlüter.) geb. n. $\frac{3}{4}$ tal.

Nathusius, H. v., Wandtafeln f. den naturwissenschaftlichen Unterricht m. specieller Berücksichtigung der Landwirthschaft. 2. Serie. Wollkunde. Fcl. Berlin, Wiegandt et Hempel. In Mappe. n. 5 tal. (1. u. 2.; n. 15 tal.)

Rohde, O., die Schweinezucht. 1. Lfg. Berlin, Wiegandt et Hempel n. $\frac{1}{2}$ tal.

Sander, K., Leitfaden der Haushaltungskunde. Brünn, Buschak et Irrgang. cart.

PRZEGLĄD POLITYCZNO-FINANSOWY.

Warszawa, 16 marca.

Rząd francuzki, zyskawszy życzone przez siebie modyfikacje traktatów handlowych z Anglją i Belgją, stara się teraz o wyjednanie do rządu włoskiego ustępstw odpowiednich dzisiejszej polityce handlowej p. Thiersa. Dla zawiązania w tej mierze negocjacyj dyplomatycznych wysłany został do Rzymu p. Ozenne, którego zręczności zawdzięcza francją pomyslny rezultat układów z Anglją i Belgją. Co do widoków, jakie projekty francuzkie o stolicy Włoch mieć mogą, zdania dotychczas są dosyć podzielone. Ogółem biorąc rząd włoski nie bardzo zdaje się być skłonny, do zastosowania się do życzeń prezydenta rzeczypospolitej francuzkiej, nie idzie jednak zatem aby ostatecznie nie miał ustąpić, skoro przecież i Belgją z początku także wcale niechętnie do układów przystępująca, zgodziła się na jego życzenia. W każdym razie chcąc do pomyslnego rezultatu doprowadzić rozpoczęte właśnie układy, będzie Francją zmuszoną poczynić Włochom pewne ustępstwa. Gabinet rzymski życzy sobie mianowicie zniesienia lub przynajmniej znacznego niżenia cła wschodowego od surowych produktów włoskich na granicy francuzkiej, ponieważ te właśnie produkty stanowią główny przedmiot handlu wywozowego Włoch do Francji. Na to też życzenie wypadnie p. Thiers zgodzić się jeżeli chce, aby Włochy ze swjej strony przystały za modyfikacje traktatu handlowego zawartego przez rząd cesarski.

Austrjacka rada państwa ukończywszy rozprawę nad reformą wyborczą, którą w trzecim przyjęto odczytaniu, przystąpiła do obrad nad budżetem na r. 1873. Cyfry przez tegoroczny preliminarz budżetu wykazane, są stosunkowo korzystniejsze niż były oddawna. Dochody państwa bowiem obliczone są na 393,677,697 zlr. rochody na 389,853,662 zlr. Przewyżka tedy dochodu nad rozchodem wynosi 3,824,035 zlr. Po tak wielkich finansowych trudnościach, jakie Austrja przechodziła, rezultat podobny jest nader pomyslny. Wszelako nadmienić wypada, że tu mowa tylko o finansach jednej—przedlitawskiej—połowy monarchji, że Węgry mają osobny zarząd finansowy i że z tamtej strony Litawy,

preliminarz budżetu nie wykazał żadnej przewyżki dochodu nad rozchodem, lecz owszem dosyć znaczy niedobór. Budżet ogólny całej monarchji przedłożony będzie delegacji wspólnej, a z niego dopiero nabyć będzie można wyobrażenia o finansowem położeniu całego państwa. Wiadomo zaś, że minister wojny wystąpić zamierza w delegacji z żądaniem nowych kredytów na armję w wysokości kilkunastu milionów zlr. Prawdopodobnie tedy kredyty te pochłona wykazaną w budżecie podlitawskim przewyżkę dochodu nad rozchodem.

Komisja śledcza ustanowiona w Berlinie dla wykrycia nadużyć, które przy udzielaniu koncesyj na budowę dróg żelaznych popełnione być miały. Rozpoczęto już dochodzenie, ale z jej działań opinja publiczna nie koniecznie jest zadowolona. Nie podoba się skład komisji, tajemniczość w postępowaniu i ciągle zwłoki. Najwięcej atoli zdziwiło, że obwiniony przez dep. Laskera radca Wagner żąda teraz śledztwa dyscyplinarnego, kiedy sądzono powszechnie, że takie śledztwo już dawno przeciwko niemu jest prowadzone. Zaczyna rozpowszechniać się przekonanie, że komisja śledcza nic nie wysledzi i że cała sprawa odłożona zostanie ad acta, czemu jednak trudno dać wiarę, ponieważ interes rządu wymaga ścisłego wyjaśnienia istotnego stanu rzeczy.

Do sporów międzynarodowych nie same tylko kwestje polityczne, ale częstokroć i ekonomiczne dają powód. Kilka lat temu wywołała dyplomatyczne zatargi między Francją a Prusami sprawa drogi żelaznej luksemburskiej, a następnie zamienione przez ówczesny rząd francuzki zakupno jednej z dróg żelaznych belgijskich. Dziś podobnego rodzaju spór o drogi żelazne zachodzi między Serbją a Portą otomańską. Obydwa państwa wykończają u siebie sieci dróg żelaznych. Zachodziło pytanie w którym państwie te dwie sieci mają się połączyć. Zawarto układ na mocy którego złączenie nastąpić miało od strony Bułgarii. Teraz Porta wyznacza samowolnie inny punkt zetknięcia od strony Macedonji. Kierunek ten nie zgadzający się z początkowym układem, nie odpowiada widokom handlowym Serbji, która w Konstantynopolu zaprotestowała, ale dotąd daremnie. Porta nie tyle z obawy współzawodnictwa handlowego Serbji, ile raczej ze względów strategicznych, upiera się przy poprowadzeniu drogi żelaznej między Serbją a Turcją w kierunku na Zofję. Od dłuższego już czasu odbywa się w tej sprawie wymiana not dyplomatycznych, a że z innych powodów panuje silne między Belgradem a Konstantynopolem rozdrażnienie, spór kolei żelaznej, przyczynia się niemało do pogorszenia sytuacji, będącej na wschodzie zawsze dosyć drażliwą. Serbję od zbrojnego wystą-

pienia powstrzymuje tylko przeświadczenie, że położenie ogólne polityczne w chwili obecnej, nie nastrecza żadnego widoku odpowiedniej szansy.

KORRESPONDENCJE I SPRAWOZDANIA

Warszawa, 16 marca. (Sprawozdanie tygodniowe o zbożu i produktach). Pogoda bez zmiany trwa prawie wiosenna, naprzemian deszcz, śnieg zaraz topniejący lub sucho i jasno; temperatura ciągle wyżej zera.

O ile zagranicą w obrotach zbożowych w tygodniu upłynionym, napotykamy usposobienie dosyć ożywione, o tyle na naszym rynku, przy średnich dowozach mało życia; przyczyniają się do tego stosunkowo dość wysokie ceny, nie przedstawiające dość korzystnych koniunktur. *Pszenicy* dowieziono około 1000 korey na targ, ceny przy usposobieniu ospałem znacznie się podniosły; płacono za korzec 242 f. wyborowej rs. 9.60—9.67½, średnią po rs. 8.70—9.45. *Żyta* dowoży głównie koleją około 3000 korey, nabywano na wywóz lecz niewiele, mimo bowiem znacznej chęci kupna ceny wysokie tamowały obroty; płacono korzec 232 f. za ziarno wyborowe po rs. 5.40—5.45, za średnie rs. 5.25—5.32½ za ordynarne rs. 4.95—5.05. *Jęczmienia* dowieziono około 1200 korcy, płacono 2-rzędowy rs. 4.05—4.12½, za 4-rzędowy rs. 3.75—3.90. *Owsa* dowieziono koleją około 2000 na targ do 1800 korey, z powodu złych dróg i znacznego popytu ceny się trzymały, płacono korzec po rs. 2.80—3.07½. *Tatarka*, dostawa koleją ok. 200 korey, rs. 3.90—4.20. *Grochu* przywieziono do 1200 korey, kupowano do syć na wywóz zagranicę, płacono polny do got. rs. 3.90—4.50, na paszę rs. 3.30—3.60; fasała rs. 6.75—7. *Maki* ceny dwu pierwszych gatunków o 15 kop. wyższe innych i żytniej niezmiennie. *Ziemiaki* korzec rs. 1.20—1.50. *Makuchy* lniane przy dowozie 400 centn. rs. 2.25; rzepakowe, przy dowozie 400 cent. rs. 1.80.

Cukier. W bieżącym tygodniu, usposobienie naszego targu cukrowego było słabsze, gdyż wywóz do Cesarstwa z powodu złych dróg i uciążliwej komunikacji na prowincji znacznie się zmniejszył i kupowano tylko w małych partyjkach różne marki na miejscowe potrzeby, po niższych cenach.

Płacono: za Hermanów, 4. Łyszkowice 3.97½ Ostrów, Walentynów, Guzów, 3.95. Orzyszew 3.95 3.97½. Za Konstancję, Leonów, Leśmierz, Rytwiany, Rudę Pabjanicką żądano wyższe ceny jak za pierwszorządne marki Ostrów i Guzów, przezco naturalnie odbył na te gatunki ogranicza się do wyjątkowych pojedynczych beczek.

Za Sokolów, Mniszew, Potużyn i Józefów w głowach płacono 3.90—Cukru koszerne jest w tym roku aż pięć gatunków to jest: Leśmierz 4.05, Ruda Pabjanicka 4.07½, Mniszew 3.97½, Potużyn 4, i Konstancja której się spodziewają w tych dniach z fabryki. Za mączkę płacono od 3.25 do 3.45, za różne gatunki, stosownie do dobroci.

Okowity cena hurtowa garnca rs. 1.35—1.36½.

Łój ukraiński pud rs. 5.50.

Lwów, 9 marca 1873 (Sprawozdanie tygodniowe). W ostatnich dniach nastąpiła niepomysłna zmiana w temperaturze. Po kilku dniach ciepłych i pogodnych padał śnieg z deszczem. Stan dróg jest niepomysłny a w skutek tego ceny frachtu poszły w górę.

W handlu towarowym był normalny. Do Lwowa nadeszło w ostatnim tygodniu około 1200 centnarów artykułów wiosennych, a mianowicie towarów wełnianych i lnianych. Do Cesarstwa przewieziono przez Galicję znaczną ilość manufaktur i narzędzi rolniczych. Roboty około brzesko-kijowskiej kolei żelaznej, która połączy Brody z Kijowem, postępują szybko i jest uzasadniona nadzieja, że linja łącząca Radziwiłłów już w maju b. r. otwartą zostanie. Ze szląskich i morawskich faryk przywieziono w ostatnim tygodniu 1600 centnarów cukru do Lwowa, a popyt na ten artykuł ożywił się widocznie. Za centnar cukru rafinowanego płacono 32—33 zlr. W handlu lnem i konopiami ruch ożywił się w ostatnim tygodniu. Mianowicie fabryki czeskie i morawskie zakupowały znaczne zapasy tych artykułów w Galicji. Za czesane konopie płacono 27 zlr., za inne gatunki 22 i 19 zlr. Za klaki konopne płacono 12 zlr. Ceny lnu wynosiły według gatunku 27, 24 i 21 zlr. Popyt za temi artykułami jest tak znaczny, że galicyjskim zapasom wrożyć można trwałe odbyt.—Handel spirytusem ograniczał się tylko do potrzeb lokalnej konsumcji. Za stopień płacono 53—54 ct.—Dowóz szmat przybrał znaczniejsze rozmiary a ceny tego artykułu podniosły się cokolwiek. Za centnar szmat w średnim gatunku płacono 7 zlr.

W handlu zbożowym obrót był mierny a ceny szły w górę; do Brodów, Podwołoczysk, Husiatyna i Nowosielicy przywieziono w ostatnich ośmiu dniach około 24,000 centnarów zboża. Żyta przywieziono daleko więcej niż pszenicy. Zapasy pszenicy w Galicji są już bardzo skromne i nie wystarczą do żniwa. Luka ta zapełniona zostanie dostawami z Cesarstwa. Brak pszenicy powiększa popyt na inne gatunki zboża, których cena wskutek tego znacznie wzrasta. Mianowicie powieździeć to można o jęczmieniu, którego znaczne zapasy ściągają do siebie targi niemieckie. Na targach zagranicznych ruch w handlu zbożowym także nie ożywił się. Na targu wiedeńskim cena pszenicy poszła w górę. Pojawia się tam już pszenica podolska. Transport pszenicy do Wiednia opłaca się tylko w takim razie, jeżeli jej gatunek jest dobry, bo targ wiedeński przyzwyczajony do dobrej pszenicy węgierskiej, nie zwraca uwagi na średni towar. Za podolską pszenicę płacono w Wiedniu 7 zlr. 50 ct. od centnara.

Na targach zamiejscowych ceny były następujące: *Tarnów*: pszenica 190 f. 12 zlr. żyto 180 f. 9 zlr., jęczmień 158 f. 6 zlr., owies 110 f. 3 zlr. 50 ct. W handlu wywozowym stagnacja trwa ciągle. *Brody*: pszenica 190 f. 9 zlr. 50 ct.—10 zlr. żyto 180 f. 6 zlr. 30 ct., —6 zlr. 80 ct., jęczmień 156 f. 5 zlr.—5 zlr. 25 ct., owies 112 f. 3 zlr.—3 10 ct. Ruch był bardzo słaby.

Bydła rzeźnego i opasowego przywieziono w ostatnim tygodniu koleją lwowsko-czerńowiecko-jaską 750 sztuk, które wysłano wprost do Wiednia. Z tutejszego targu odstawiono na dworzec kolei żelaznej 140 wołów.

Wiadomości bieżące.

Konkurs czasopisma „Niwa“. Pomimo całej ważności, pisze „Niwa“, jaką przedstawia dla kraju kwestja handlu zbożowego, na konkurs naznaczony przez nas roku przeszłego, nikt nie nadesłał rozprawy. Fakt to nader zasmucający; gdy idzie o popisanie się z komedyjką, mnóstwo pisarzy śpieszy z utworami swojego pióra, aby uzyskać nagrodę. Gdy idzie o najważniejsze mo. że interesy kraju, gdy idzie o gruntowne tych interesów zbadanie, gdy idzie o wykazanie, że kraj dzięki własnemu niedołęztwu i niezaradności, traci miliony, gdy prócz narzekań, trzeba wskazać środki zaradcze,—nie ma niczego. A rzecz tę mógł opracować jedynie specjalista, znający zarówno teorię ekonomiki, jak i warunki naszego handlu zbożowego. Wiemy że tacy ludzie się znajdują, że brak im tylko chęci. A wielką pożyliby zasługę, gdyby przedmiot przez nas proponowany, opracowali ze wszystkich punktów widzenia. Niezrażeni niepowodzeniem, jakiego doznała chwilowo, myśl przez nas powzięta, przedłużamy konkurs do roku przyszłego, naznaczając ostateczny termin na dzień 30 stycznia 1874 r. Warunki poprzednio ogłoszone, utrzymujemy w swęj mocy. Powtarzać całego wezwania nie możemy; odsyłamy więc interesowanych do Nr. 7 „Niwy“ z r. 1871. Zastrzegamy tylko, że w rozprawie objęte być mają wszystkie prowincje wysyłające zboże do Gdańska, Szczecina, Królewca i Rygi na północ a do Odessy na południe; w ten tylko sposób możliwe jest wyczerpujące traktowanie przedmiotu. Pragniemy uwzględnienia, handlu zbożowego wewnętrznego i wywozowego, wykazania środków, któremi handel zbożowy w ogólności zwolnić można od zbytecznej liczby pośredników, wreszcie jakiego nam głównie potrzeba polepszenia komunikacji, aby usunąć wszelkie trudności, rozwój tego handlu tamujące. Co do wynagrodzenia nadmieniamy po raz wtóry, że nagrodzony otrzyma przedewszystkiem rs. 120 (złp. 800); nie przesądza to jednak honorarjum, jakieby wyznaczyła redakcja, gdyby rozprawę drukowała w swem piśmie. Własność należy zawsze do autora. Redakcja ma tylko pierwszeństwo, drukowania rozprawy, co wcale nie przeszkadza autorowi, szukać dla siebie warunków jak najdogodniejszych:

Transporty bydła rogatego i trzody chlewnęj wyprawiane kolejją wschodnio-pruską (Ostbahn) przybrały tak wielkie rozmiary, że z Królewca codzień wychodzi po kilka pociągów z bydłem. Woły i wieprze dostawiane są najprzód do Berlina, a czego tam nie rozkupią idzie dalej w głąb Niemiec. Bydło to wywozimy z guberni litewskich i ukraińskich, skąd także zasila się Warszawa i gubernie nadwiślańskie. Tak znaczny wywóz za granicę, niepomału przyczynia się do podnoszenia się cen krajowych, co spożywcóm naszym dobrze się czuć daje.

Wystawy próbek towarowych. Komitety giełdowe w Moskwie i Petersburgu, powzięły projekt urządzenia stałych wystaw próbek towarowych wszelkiego rodzaju i czynią już starania celem urzeczywistnienia téj myśli; wartoby i u nas po większych miastach a przynajmniej w Warszawie

o czemś podobnem pomyśleć. Nie wątpimy, że nasze zarządy giełdowe i zgromadzenia kupieckie kwestję tę wezmą pod bliższą rozważę.

Z Kijowa donoszą że od przyszłego okresu ogorzelniczego, w gorzelniach guberni kijowskiej mają być zaprowadzone przyrządy do mechanicznego notowania ilości wytworzonej okowity.

Ziemiańskie powiatu ciechanowieckiego gub. płockiej, przedstawili do zatwierdzenia władzy projekt ustawy stowarzyszenia wkładowo-pożyczkowego; zapewne wkrótce i inne powiaty, zwłaszcza potrzebujące więcej uregulowania anormalnych warunków kredytu, pójdą za tym dobrym przykładem ziemian ciechanowieckich.

W Piotrkowie ma być założone stowarzyszenie wkładowo-pożyczkowe.

Nowa droga żel. W komitecie ministrów rozpatruje się projekt nowej kolei żelaznej ukraińskiej, od Fastowa stacji kolei brzesko-kijowskiej, do portu Mikołajowa.

Jarmark kijowski w tym roku był bardzo mało ożywiony, znaczniejszych kupców przybyło niewiele, cukrownicy bardziej dopisali.

Sól. W Prusach wschodnich w okolicach miasta Elku stacji kolei żelaznej brzesko-królewieckiej, odkryto bogate pokłady soli kamiennęj.

Losy pożyczki m. Krakowa przedstawiają wcale ponętne wygrane: 40,000, 35,000, 20,000, 15,000 fl. i t. d.

Z Odessy donoszą, że kijowski Bank handlowy prywatny, założył tam swoją filję.

Losowania.

Bukareszkie losy.
Losowanie 2 Marca r. b.
Wylosowane serje.

- Nr. 268 373 457 506 537 713 739 804 921
- 1064 1129 1495 1654 1786 1962 1985 2045
- 2295 2702 2839 2863 3071 3373 3562 3606
- 3617 3893 4050 4119 4353 4360 4373 4497
- 4536 4597 4749 4819 4929 4977 5027 5217
- 5463 5518 5628 6108 6215 7256 7383 7387.

Wygrały.

- Ser. 4373 n. 96 a **50,000** fr.
- Ser. 4972 n. 70 a **10,000** fr.
- Ser 7387 n. 57 a **5,000** fr.
- Ser. 884 n. 52 100 s. 1064 n. 11 a **2000** fr.
- Ser. 921 n. 27 s. 1962 n. 22 s. 4050 n. 1 s. 4119 n. 16 s. 4353 n. 27 a **1000** fr.
- Ser. 457 n. 63 s. 1495 n. 90 s. 2839 n. 56 s. 3617 n. 52 s. 3893 n. 43 s. 4050 n. 84 s. 4353 n. 51 s. 4360 n. 17 s. 4597 n. 9 100 a **500** fr.
- Ser: 268 n. 291 s. 457 n. 28 s. 537 n. 23 82 ser. 739 n. 42 s. 1064 n. 38 s. 1129 n. 2 s. 1654 n. 22 87 s. 1985 n. 41 s. 2295 n. 32 s. 3606 n. 44 s. 3617 n. 64 s. 4360 n. 69 93 s.

4977 n. 39 s. 5027 n. 29 s. 5217 n. 41 s. 7387 n. 65 a **100** fr.

Ser. 268 n. 6 92 s. 373 n. 48 52 s. 506 n. 4 75 100 ser. 713 n. 47 s. 739 n. 26 s. 884 n. 37 s. 1064 n. 19 23 51 s. 1129 n. 1 69 s. 1495 n. 15 32 51 61 s. 17 86 n. 10 s. 1962 n. 8 65 97 s. 1985 n. 12 27 s. 2045 n. 27 30 60 73 s. 2702 n. 5 7 71 s. 2839 n. 3 14 25 91 s. 2863 n. 64 s. 3071 8 86 89 s. 3373 n. 46 54 60 79 s. 3562 n. 41 s. 3617 n. 29 84 89 97 s. 3893 n. 15 38 s. 4119 30 44 53 s. 4353 n. 56 s. 4360 n. 95 s. 4373 n. 15 30 32 71 s. 4497 n. 29 s. 4536 n. 14 42 44 56 80 s. 4597 n. 26 49 86 s. 4749 n. 7 43 s. 4819 n. 3 38 45 63 s. 4929 n. 36 s. 4977 n. 25 78 s. 5027 n. 11 s. 5217 n. 74 84 s. 5463 n. 21 s. 5518 n. 67 s. 5626 n. 8 33 34 51 94 s. 6108 n. 68 s. 6215 n. 73 s. 7256 n. 12 65 s. 7386 n. 30 47 66 91 95 s. 7387 n. 50 62 69 a **50** fr.

Resztujące numery powyższych ser. wygrały po 20 fr.

Do niniejszego N-ru, dołącza się **Cennik składu herbaty p. P. B. Hryhorjewa w Moskwie.** Uwaga: Ceny pod Nr. 19, zamiast rs. 7.37 powinno być rs. 7, pod Nr. 20 zam. rs. 2.38 pow. być 2.50, pod Nr. 21 zam. rs. 3.39 pow. być 3.50 i pod Nr. 22 zam. 4.40 pow. być rs. 4. W pozycji 40, zam. rs. 6 za 1/2 funta p. być za 1 1/2 funta.

Giełda Petersburska	14 marca.	11 marca.
Weksle na Londyn 730 728 ^s	322 ^{25/32} 33 ^{23/32}	322 ^{25/32} 33 ^{3/4}
„ Amsterdam 3 m. . . .	164 ^{5/8}	164 ^{3/4}
„ Hamburg 3 „	276 ^{3/8}	277
„ Paryż 3 „	347 ^{1/4}	348
50% Bilety Banku pań. 1 em. . .	94 ^{7/8}	94 ^{3/4}
50% „ „ 2 em. . . .	94 ^{3/8}	94 ^{1/2}
50% „ „ 3 em. . . .	94 ^{3/8}	94 ^{1/4}
5a Pożyczka Stieglitza	91 ^{3/8}	—
50% Poż. pr. z r. 1864 1 em. . .	153 ^{3/4}	154 ^{1/4}
50% „ „ 1866 2 em. . . .	151	154 ^{1/4}
50% „ „ „ ros. ang. z r. 1870 . .	—	—
50% Listy zastawne rosyjskie . .	107	107
Akcje dróg żel. Wiel. Tow. . . .	138 ^{1/2}	138 ^{3/4}
Akcje dróg żel. Warsz. Wiedeń. .	95 ^{1/4}	—
„ „ Terespol.	115 ^{1/2}	116
Obligacje dróg żel. Wielk. Tow. .	98 ^{1/2}	98
„ „ Mikołajewskiej	112 ^{1/2}	113 ^{1/2}
„ „ Terespolskiej	—	—
Warszawski Bank Handlowy . . .	360	358
„ „ Dyskontowy	287 ^{1/2}	287 ^{1/2}
Imperjały	602	603
Dyskonto	6 ^{1/4}	6 ^{1/4}
Odessa weksle na Londyn	—	733. 731

Dyrekcja Kijowskiego Prywatnego Banku Handlowego

ma honor podać do wiadomości publicznej, że na mocy uchwały Ogólnego Zgromadzenia Akejonaryuszów i z upoważnienia JW-go Ministra Finansów, założyła w Odessie filję pod firmą.

„Kijowski prywatny Bank Handlowy, Oddział Odesski“

która rozpocznie swe czynności z dniem 1 (13) marca r. b.

Stosownie do § 3 ustawy Banku zatwierdzonej przez Najjaśniejszego Pana w dniu 18 (30) czerwca 1868 r. ogół zakładowego i rezerwowego kapitału Banku, oraz wszystkie jego aktywy, służą jako poręczenie za operacje filji.

Wspólny podpis filji powierzonym został vice-dyrektorom panom **A. Towim i M. Sicard**, a w razie nieobecności jednego z nich, podpis jego zastąpionym będzie przez jednego z sześciu członków Komitetu doradczego.

(32.-1-3)

GIEŁDA WARSZAWSKA.

W E K S L E.	Poniedz. d. 3		Wtorek d. 11.		Sroda d. 12.		Czwartek d. 13.		Piątek d. 14.		Sobota d. 15.	
	żądano	placono	żądano	placono	żądano	placono	żądano	placono	żądano	placono	żądano	placono
Berlin 100 t. a vista			109,35	109,05	109,42 ¹ / ₂	109,12 ¹ / ₂	109,57 ¹ / ₂	109,27 ¹ / ₂	109,72 ¹ / ₂	109,42 ¹ / ₂	109,80	109,50
Gdańsk dito												
Hamburg 300 B. M.												
Londyn 1 ft. st. 3 miesiące			7,33	7,31	7,33	7,31	7,33	7,31	7,34	7,32	7,34 ¹ / ₂	7,32 ¹ / ₂
Paryż 300 franków 10 dni			87,37 ¹ / ₂		87,37 ¹ / ₂		87,45	87,15	87,60	87,30	87,60	87,30
Wiedeń 150 fl. 2 m.			99,75		99,75	99,45	99,75	99,45	99,90	99,60	100,05	99,75
a vista					100,65	100,35	100,65		100,80	100,50		
Petersburg 100 rs. 3 mies.			98,50		98,50	98,25	98,50		98,50	98,25	98,50	98,25
a vista			100.		100.	98,85	100.	99,85	100.	99,85	100.	99,85
Moskwa 100 rs. 1 mies.												
AKCJE i OBLIGACJE.												
Akcje wielkiej kompanji kolei żel. za 125 rs.				138,		138,		138,		138,		137,75
4 ¹ / ₂ % obl. dito 2000 fr. 500										96,		
Akcje kolei żel. Warsz. Wiedeń.			96	95	96	95	96	95	96,	95,	96	95,
Obl. drog. żel. Warsz. Wied. po 500 fr.										83,		
5% obl. Warsz. Wied. 100 tal.										103,		
Akcje kolei żel. Warsz. Bydgosk. 100 rs.			73,25	72,50	73,35	72,75	73,25	72,25	73,25	72,75	73,50	72,75
5% „ „ „ 500 „			76,50	75,75	76,25		76,50		76,50	75,50	76,50	75,75
5% Akcje kolei żel. Warsz. Teresp.			115,50		116,50		116,50		116,50		116,	
Oblig. „ „ „										106,50		
5% Akcje „ „ „ Fabry. Łódzkiej			106,50	104,50	105,50	104,50	105,50		105,50	104,75	105,50	104,75
Akcje B. H. W. z wpłatą 250									360,			
„ B. H. w Ł. rs. (250) z wp. 100												
„ Banku Dyskon. rs. (250)					288,		288,		289,	287,		
„ Warsz. Tow. ubez. od ogn. z wpł. 125 rs.						126,50		126,50		126,50		
„ Tow. Łaz. Łaz. (excl div) 500 rs.									508,	505,		
PAPIERY PUBLICZNE.												
Oblig. skarbowe rs. 100										89,		
„ cząstkowe złp. 500										111,		
Certyfikaty Banku kow. A. złp. 300										51,		
„ „ B. „ 200										34,25		
„ „ bezprocentowe												
Dowody Komis. Likwid. 100										80,		
Listy zastawne 100 rs. 1-a serja			95,	94,70	94,90	94,60	94,90	94,60	94,90	94,60	94,90	94,60
„ „ 100 „ 2-ój			93,90	93,60	93,85	93,60	93,90	93,60	93,90	93,60	93,90	93,60
„ „ nowe z r. 1869			93,90	93,60	93,85	93,60	93,90	93,60	93,90	93,60	93,90	93,60
Oblig. Tow. Kred. Ziemi. za 100 rs.			89,90	89,60	89,80	89,50	89,80	89,50	89,80	89,50	89,80	89,50
Listy zastawne Miasta Warszawy			84	83,35	84,50	84	84,50	83,85	84,25	83,75	84	83,25
4% Listy likwidacyjne			79,10	78,80	79	78,70	87,95	78,65	78,90	78,60	78,90	78,60
5-ta pożyczka Rosyjska z r. 1864 Stieglitza										91,		
6 ta „ „ 1865												
5% Bilety Banku Państwa z r. 1860			95,				95		95,			
4% Metaliki za Luty									100,15	100,		
„ Sierpień									100,25	100,10		
5% Pożyczka Rosyjska premjowa z r. 1864			153,				154,50	153,50	154,50	153,75	154,50	153,75
„ „ „ ostemplowana			153,				154,50	153,50	154,50	153,75	154,50	153,75
„ „ „ 1866			154,50		154,	153,	154,50	153,50				
„ „ „ ostemplowana			154,50		154,	153,	154,50	153,50				
5% Listy Zastawne Rosyjskie			107,75	107,25	107,75		107,50		107,50		107,50	
MONETY i BANKNOTY.												
Półimperjal												
Dukaty holenderskie nowe												
„ austriackie												
Pruskie bilety Kassowe												
Bilety bankowe austriackie												

Wartość kuponu d. 15 b. m. Listów zastawnych starych 92²/₁₀, nowych 115⁵/₁₀, L. Z. m. Warszawy 227¹/₁₀, listy likwid. 115⁵/₁₀, obligi skar. 181¹/₁₀, Poż. prem. 1 em 84³/₁₀, 2 em. 14¹/₁₀.